

LOVCI KLÍČŮ

**VÁLKA
ČARODĚJŮ**

Eric Luper

LOVCI KLÍČŮ

**VÁLKA
ČARODĚJŮ**

PRAHA 2017

Přeložila:
JANA PACNEROVÁ

Eric Luper: Lovci klíčů – Válka čarodějů

Vydání první

Text copyright © 2017 by Eric Luper.

Illustrations by Lisa K. Weber, copyright © 2017 by Scholastic Inc.

All rights reserved.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

Vydalo nakladatelství Baronet a.s., Květnového vítězství 332/31, Praha 4,
www.baronet.cz v roce 2017 jako svou 2141. publikaci

Přeloženo z anglického originálu Key Hunters – The Wizard's War,

USA v roce 2017

Český překlad © 2017 Jana Pacnerová

Odpovědná redaktorka Marie Kejvalová

Korektorka Daniela Čermáková

Obálka Lisa K. Weber, © 2017 Scholastic Inc.

Přebal a vazba © 2017 Ricardo a Baronet

Sazba a grafická úprava Ricardo, Sázavská 19, Praha 2

Edice MagicBooks – svazek 17

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být přetiskována, kopírována
či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení.

Název a logo BARONET® jsou ochranné známky zapsané

Úřadem průmyslového vlastnictví pod čísly zápisu 216133 a 216134.

ISBN - 978-80-269-0733-6 (PDF)

BARONET

Praha 2017

Eric Luper

LOVCI KLÍČŮ

VÁLKA ČARODĚJŮ

edice MagicBooks

svazek 17

*Věnováno Julii,
která mi pomáhá udržet správný směr.*

KAPITOLA 1

„Jste připraveni?“

Knihovnice slečna Crowleyová měla na sobě sice obvyklé špičaté klapající střevíce, ale zbytek jejího oděvu byl velmi nevhodný. Byla oblečená do růžové vesty se zakrouceným ocáskem a na obličeji měla nasazený gumový prasečí rypák.

„Na co?“ zeptala se Cleo a rozhlédla se po školní knihovně. „Budeme si hrát na tři malá prasátka jako v té pohádce?“

Slečna Crowleyová zrudla a honem si

svlékala kostým. „Prvňáci dávají větší pozor, když se při čtení přestrojím.“

Evan s Cleo následovali slečnu Crowleyovou do nejtmavšího koutu knihovny. Zvláštní pocit, důvěřovat ženě, která jim při posledních třech dobrodružstvích stála neustále v cestě. Ale všichni měli stejný cíl – najít bývalou knihovnici, slečnu Hilliardovou, která záhadně zmizela v jedné z kouzelných knih v tajné knihovně pod školou. Pro slečnu Crowleyovou to bylo velmi důležité. Slečna Hilliardová byla její sestra.

Slečna Crowleyová zvedla ruku a zatáhla za velkou, zaprášenou a na první pohled nudnou knihu s názvem *Literatura – prvky a žánry od starověku až do současnosti*.

Regál s knihami se otevřel a odhalil potměšlé schodiště.

Když sešli dolů, krb v zadní části tajné knihovny se rozhořel. Evan se rozhlé-

dl. Všechno vypadalo tak, jak si pamatoval. Police, pojízdné žebříky a točitá schodiště se táhly nahoru do tmy. Lávky a balkonky vedly kolem rohů a přes mezery, aby mohli čtenáři prozkoumat každý kout. Nad krbem visela tapiserie, jež zobrazovala otevřenou knihu, u které vířili lidé ve změti pestrobarevných písmen.

Cleo zdvihla klíč, jež získali při svém posledním dobrodružství. „Jak poznáme, ke které knize patří?“

„S trochou hledání najdeme v knihovně cokoliv,“ řekla slečna Crowleyová. Odvedla je nahoru po točitém schodišti, kde pokračovali přes úzký přechod.

„Dávejte pozor na hlavu,“ podotkla, když se ponořili do temného průchodu. Přešli další lávku, sjeli po mosazné tyči a přistáli v bludišti regálů. Na cestu jim svítily petrolejové lampy.

Na konci uličky se zjevil podstavec, na němž byla položená tlustá kniha. Obálka byla vyrobena z hadí kůže a celá uzavřená silným řetězem a zámkem. Kniha nesla název: *Dračí oko*.

„Znamená snad ten řetěz, že...“ Evan se odmlčel.

Slečna Crowleyová přikývla. „Ano, ať už se v té knize skrývá cokoliv, je to velmi nebezpečné.“

Evan se zatvářil ustaraně. „Musíme ji vůbec odemykat?“

„Musíme, pokud chceme najít mou sestru,“ odpověděla slečna Crowleyová odhodlaně.

„Tak na co čekáme?“ Cleo strčila klíč do zámku a otočila jím.

Kniha se otevřela. Ze stránek se vyřinula písmena jako tisíce šílených pavouků. Písmena se převalovala ve vzduchu a zača-

la tvořit slova. Ze slov se staly věty a z vět odstavce. Zanedlouho skrz tu změť sotva viděli, měli ji všude před očima. Pak všechno zčernalo.

KAPITOLA 2

Evan a Cleo se ocitli ve velkém sálu sešlého hradu. Světlo proudilo dovnitř vysokými okny a ze zdí visely potrhané tapiserie. Na zemi se válely rozlámané židle a stolky. Po slečně Crowleyové nebylo ani vidu, ani slechu. Když se rozhlíželi, ticho narušil vážný hlas.

„Jmenuju se Vixa,“ ozvala se nějaká dívka.

Evan a Cleo se otočili směrem k ní. Byla oblečená do brnění, přes které měla červený plášť. Z opasku jí visel meč a na hlavě měla nasazenou stříbrnou čelenku se zářivým

červeným drahokamem. „Jsem pobočnice Tannise, který je rádcem krále Ledipa, vládce Bisselského království. Potřebujeme vaši pomoc. Následujte mě.“

„Už teď jsem zmatená,“ pronesla Cleo. Měla na sobě koženou vestu s kovovými cvoky a měkké vysoké boty. Navíc měla špičaté uši.

„Ty jsi elfka!“ vykřikl Evan.

Cleo si sáhla na uši. „Jsem zmatená elfka,“ řekla. „Jaký král? Pobočnice koho?“

„Fantasy žánr dokáže být pěkně matoucí,“ zašeptal Evan. Byl oblečený do modrého roucha, které bylo poseté zlatými hvězdičkami a měsíci a kuželovitého klobouku s ohnutou špičkou. Z opasku mu visel kožený měšec. „Někdy mi stačí podivná jména, aby se mi nechtělo číst dál. Musíme to vydržet.“

„Stejně nemáme na výběr,“ poznamenala Cleo. „Hele, kde je slečna Crowleyová?“

„Asi na nějakém jiném místě v knize.“

Evan se začal hrabat ve svém měšci. Vnitřek lemovaly malé lahvičky a nacházelo se tam několik svitků. Usoudil, že musí být čaroděj.

„Čaroděj. Čtverák,“ ukázala na ně Vixa, která už šla chodbou napřed. „Pojďte za mnou. Čas běží.“

„Já jsem čtverák?“ otázala se Cleo.

„Jasně že jsi čtverák,“ odpověděl Evan. „Podívej se na sebe.“

„Bezva,“ řekla Cleo. „A co je to vlastně čtverák?“

„Takový mrštný zlodějíček s akrobatickým talentem.“

„Tak to je ještě lepší!“

Následovali Vixu do tmavé komnaty, kde na trůnu seděl ztrhaný muž s korunou na hlavě. Po jeho boku klečel další muž s kapucí. Vixa na krále starostlivě pohlédla.

„Dobře, přišli jste,“ pověděl muž s kapucí. „Král s vámi chce probrat důležitou věc.“ Zašeptal králi něco do ucha. Králova ústa se zachvěla a vydala tiché zasténání.

„Jeho Veličenstvo vážně onemocnělo,“ oznámil muž. „Já jsem Tannis, králův důvěrný rádce. Budu za něj tlumočit, co od vás potřebujeme.“

„O co jde?“ zeptala se Cleo.

„Vy čtveráci jste všichni stejní,“ poznamenal Tannis. „Vždycky jdete rovnou k věci.“

„Inu, ve většině knih je problém, který je třeba vyřešit,“ řekla Cleo.

„Ve většině čeho?“ podivil se Tannis.

„Chtěla tím říct, že je na *světě* spousta problémů, které je třeba vyřešit,“ podotkl Evan.

„To je pravda.“ Tannis přešel na druhou stranu trůnu a přiložil své ucho ke královým